

Universitätsbibliothek Paderborn

**Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm
Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...**

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis comprehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronogiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Alexandri & Antoninæ virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

448 MART. SS. ALEXANDRI ET ANTONIA
lianus tremore correptus ad Seuerinam uxori se
am cōfugit, eamque obnixē ut precibus suis omni
potentem Deum placare & constituta sibi torne
ta auertere dignaretur, rogauit: Nam, dicebat,
quo hæc vox auribus meis insonuit totus intrem
& in febres incidi. Seuerina autem, ut erat præb
ti pietate foemina! Egō verō, respōdit, ab ibo, C
istiique martyres meis ipsa manibus sepeliam: ne
dem clades in me deseuia. Itaque abiens sepeli
ab urbe millario, via Numantana Alexandrum
Euentium in monumēto prædiū sui condidit: D
odulum verō aliis sepeliuit. Inde domum fel
Aurelianum alienata prorsus mente febribus
autem & mala omnia sibi imputantem inuenit.
autem, marito ijs in supplicijs tādem defuncta
licio se induens ad sanctorum limina abiens de
corum certamina laudibus celebrauit: donec
Oriente S. Sixtus Episcopus venisset: qui ad
petitionem, relicto ibidē facerdote sacrō sanctorū
Missæ sacrificium omni die offerri constituit.

Aurelianus
male petrit.

3. Maij.

MARTYRIVM SS. ALEXANDRI
Antonina virginis. ex eo quod est apud Metapontum

Vm esset temporibus illis ingens perfec
inter alios oblata est Festo Præsidio homi
mnis misericordiæ experti, virgo quædam
forma, tūm pietate in primis insigni Antonian
mine: quæ in perferendis pro pietate certaminis
admirandam fortitudinis & constanter significati
onem dedit. Nam Festus ut eam in suam le
am perpelleret & donis munieribusq; amplius
& minis horribilibus expugnare conabatur. At
gō eius non modō munera reiecit, minasque
tempit, sed etiam constater deos eius dñmōne

TONINA
m vxore il-
s suis om-
sibi forme-
, dicebi, n
us intre-
erat pre-
abibo, Ch-
ens sepe-
xandrum
ndidit: l
num fei-
ebris se-
inuenit.
defuncti
abiens do-
it: dona-
qui ad-
acro fandi
stituit.

N D R I
ad Metaph-
is perfecta-
di homini-
go quædici-
Antonina
certamini-
tia signifi-
suam feme-
s; amplius
abatur. An-
minasque
s dñbiorum

luit. Quo verbo commotus Præses primò maxil- Antoninus
s eius alapiscadi, deinde in carcerem à quatuor maxillaz ca-
libus abduci iussit. Illa autem latto animo & duntur.
vultu in carcerem abiit, ac statim positis hu- Abit in cas-
genibus nocte & die precibus Deum sibi in au- cerebus.
rum poposcit. Cùm vero tres dies in eo pietatis
tempore constanter exegisset; repente horribili de cœ-
peritu claustra ipsius carceris perfracta sunt, &
gas lumen obscuras carceris angelos illustravit:
nemque vox de cælo cibum potumque sumere
vita est: vi inuicto animo cum tyranno altera
rogredi posset. Fecit illa ut caritus monita erat,
quæde se somno tradidit.

sequenti luce Præses pro tribunalí sedens eam
iussit. Illa autem protinus adducta sublati
intima pietate in cælum oculis iterum Chri-
stum invocauit: cumque Festum in tribunalí suo
cerneret leniter subiicit. Tum Festus:
inquit, tibi ridendi causa est? Cui virgo; Di-
cendum: Prævideo istud tuum solium euer-
sum, ideoque ihaniem tuam gloriam risi. Sensit
virginis coitum ellam iussitq; è illam flagel- Ridet Præ-
metari. Quæ iterum oculis ad cælū sublati: dem & fla-
gellatur.
m, inquit, ago tibi Dómine Deus meus, quod
penitentiam & peccatricem famulā tuam Sancto-
rum honore dignatus sis.

Ff iecit:

450 MART. SS. ALEXANDRI ET ANTONINA
iécit: & quomodo per Angelum admonitus e
nisset exposuit. Dum hęc fierent repente lux mo
vrumque circumfulsit, & vox cælitus demissi
toninę, quæ infidias suspicabatur, metum omo
ademit. Tum Antonina induca militis clita
vultū in terrā demisso isti inc egressa est, & tunc
damna quædam ē laqueis liberata corporis po
tionem euasit.

Antonina
habitu mu
tato exiit ē
miserere.

Alexander
Flagellatus.

Antonina
cruciatur.

Præses verò cùm existimaret Alexandrūellū
iam libidinem suam cum ea explāset, miseri
stīm quatuor militibus eā adduci iussit, vige
cunq[ue] posset ignominījs afficeret. At milī
locum ingressi Alexandrum inuenirēt, percū
du eum apprehensum ad Præsidem duxerunt
vīso Præses maiore oppressus admiratione
inquit, quid sit. Tu nefariam illam à te vici
myde tua coniectam dimisisti, quam te vico
turum promisiſti. Sed meas nequaquam man
fugies. Et conuersus ad milites iussit eum sub
& flagellis acriter verberari. Cumque tor
tigaretur, neque tamen vocem villam, vige
quicquam Præside ederet: eccē Antonina di
mota fortī virilique animo ad Præsidem ven
visa Festus mente sanè confusa ac perturbans
tibus, vt eam questionib[us] subjecerent, impo
Ardebat enim scire Præses nū ab Alexander
um passa esset. Cumque multis eam cruciari
gerent vt quid cum Alexandro egisset, prodic
dem ait: Scelerate & crudelissime Præses
tuę crudelitatis neque libidinis participem
nam Deus ipse, cui seruimus, me sua miseri
corruptionem seruavit.

Festus hoc responsum admiratus, cū mil
lī dō eos, vt dijs sacrificarent, impellere posse

MARTIR
tyris P
Vō ter
Q sti Ecc
pus qu
imprīmis c
re dissipa
misterioper
obstitudine
an Orient
an Cilicie
glōdore omni
mperatōr
an inquiri p
us eualerat,
an indicia re
ta in ciuita

NTONINA
nonius
tē lux mag
is definita
etum omne
cīcis clāre
st, & tamen
orpos p
andrebbe
et, misfis
fisit, veq
At milite
ēt, percū
duxerunt
aratione: v
te viuac
n te vxoc
quām man
fit eum fac
que torne
am, virg
onina clā
idem ven
erturbant
rent, impe
Alexander
n cruciati
et, prodigi
Prefes, ne
participat
ua miseri
s, cūm null
ete posse
ata in ciuitate
celebrius esset.

PIII. M A T I .
451

tum manus abscindi iussit. Illi verò, prolata sen- Preceduntur
tencia, mox manus extendentes amputandas obtu- martyrum
erunt. Eo affecti suppicio cùm generosi Christi manus.
militis eandem animi fortitudinem constantiamq;
merarent, Festus in furorem rabiemq; conuer-
sus ingentem in quadam fouea pyram excitari ius-
ficiam arida pice vehementer flagrantem mar. In ignē con-
vites conjici, nē vlla ipsorum memoria, ossis etiam
cinerem redactis, deinceps extaret. Cumq; hæc
anima ex animi sui sententia Festus perfecisset læ-
sis quidem domum redijt, sed mox amissā loquen-
tia, septem diebus continuis, iusto Dei in- Ultio diui-
natio, tantis cruciatibus vexatus est, vt eorum ma- na in Praesi-
dem.
gnitudine virtus animam efflauerit. Quo sepulto,
Ex Ecclesiæ restituta est.

MARTIRIVM S. VIRGINIS ET MAR-
tyris Pelagie Tarsensis. ex Metaphrase.

4. Maij.

Q uō tempore Diocletianus Imperator Chri-
sti Ecclesiam tyrannide vexabat, fuit Episco-
pus quidam Clino nomine virtute & pieta- Clino Epi-
tut opimius clarus, qui, vt Christi oves tyranni fu- scopus egre-
re dissipatas cōgregaret, aliasq; ē dæmonis fa- gius.
ueriperet, atque ad ouile perduceret, admirans
in crudelitate laborabat. Virtutis eius fama per to-
n Orientem celerabatur. Iamq; Tersum vr-
ciliac deuenerat, in qua mirabili pietatis
gloriōsissimis omnibus impietatis tenebras ita dissipabat,
Imperator maiore furore commotus eum ad ne-
cū inquire p̄cipere. Sed is diuina virtute elati-
us exalat, ac tanta tamq; eximia sanctitatis
indicia reliquerat, vt nihil eius nomine & fa-
mam in ciuitate celebrius esset.

Ff 2

Erat